

עש"ק פר' שמיני תשע"א

דעה חכמה לנפשך

פרשת שמיני

שיחות קודש
מאת מו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון
"יום החכמה"

שע"י ישיבת "תורת חכם" ללימוד הנגלה והנסתר
רח' אהלי יוסף 4, ירושלים עיר"ק תובב"א

**להלן רשימת שיעורי התורה
המתקיימים בבית מדרשינו במשך השבוע**

שיעורים באידיש

- ❖ שיעור בנמרא מסכת בבא בתרא, מפי הר"ג המפורסם ר' יהושע כהן שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 4:00-5:00 אחה"צ.
- ❖ שיעור בשער הכוונות למהר"י זי"ע, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 7:00-8:30 בערב.

שיעורים בלשח"ק

- ❖ שיעור בספה"ק שיהות הר"ן, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, וסדר התרת קללות לפי מנהג הרש"ש זי"ע, בליל שישי בשעה 8:00.
- ❖ שיהת קודש ברעוויא דרעוויין שלוש סעודות (מוזמן צה"כ דר"ת).

ניתן לשמוע שיעורי מו"ר שליט"א ב"קול הלשון"

- ❖ **שיעורים באידיש:** טל' 03-6171086 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספה"ק אוצרות חיים – שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-61)
 - שיעור בספה"ק רחובות הנהר, נהר שלום, סידור הרש"ש – שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-63)
 - שיעור בחסידות (פר' השבוע) – שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-62)
 - שיעור בספר נתיב מצוותיך ואוצרות חיים – שיעור מס' 5 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-65)
 - שיעור בשעה"כ שבת – שיעור מס' 6 (באמריקא ובענגלאנד: 3-4-37-66)
 - שיעור בספר אדיר במרום לרמח"ל (טל' 03-6171041) – שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-62)
- ❖ **שיעורים בלשח"ק:** טל' 03-6171041 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספר התניא – שיעור מספר 1-2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-1)
 - שיעור בסה"ק שיהות הר"ן (ושער יחז"א) – שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-3)
 - שיעור בסה"ק ליקוטי מוהר"ן – שיעור מס' 1-3 (באמריקא ובענגלאנד: 2-6-5-2-4)
 - שיעור בסה"ק עץ חיים – שיעור מספר 1-1 (באמריקא ובענגלאנד: 2-7-5-2-1)
- ❖ **שיעורים באנגלית:** טל' 03-6171002 2-4-9

כמו כן ניתן לשמוע כל השיעורים בזמן אמירתם בטל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900).

אפשר להשיג הקלטות השיעורים ממערכת קול הלשון בטל' 02-5816622.

ניתן לקבל את הקונטרס מידי שבוע בדואר אלקטרוני ע"י משלוח בקשה לכתובתנו:

tc7@neto.bezeqint.net

ויהי רצון שבבית התורה הקדושה נזכה להתדבק בו ית' בראוי
ולעשות רצונו בלבב שלם למען לא נכוש ולא נכלם לעולם ועד
ונזכה בולנו יחד לביאת משיח צדקינו בב"א.

מכון "יום החכמה"

ת.ד. 5245 ירושלים

טל': 057-3153884 טלפקס: 05889584-02

דא"ח רעוא דרעוין פרשת שמיני תש"ע

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקנני ישראל: (ויקרא ט', א')

כל המדרגות להאיר בו אור היחידה שנתפשט
נפש לה'.

א. מיכל בת שאול זכתה ביום מותה להכלל בקדושת דוד המלך

ודוד המלך האיר בו אור היחידה שנתפשט
בכל האברים עד מקום הרגליים, לכן
היה מפוזר ומכרכר במסירות נפש, כי נמשך
אור היחידה ששם מקום תיקון העוונות, עד
שאמר לו השי"ת 'חסדי לא אסור ממנו וגו',
כיון שזכה לאור היחידה שמשם נמשך
מחילת העוונות. לכן אפי' אם אחד נופל
ונכשל ח"ו, מ"מ נמשך עליו סליחה ומחילה
ע"י שמקושר לדוד המלך, כי אז מאיר עליו
אור היחידה.

ומיכל בת שאול לא הבינה את סוד
העבודה של דוד המלך ע"ה, כי
היא היתה בתו של שאול המלך, בסוד
עולמות החכמה, ולא השיגה דרגת דוד שהוא
בחי' בינה שנשרש באריך. ולכן היתה מבזה
את עבודת דוד כי נדמה לה שהוא בבחי'
בינה ולא ידעה שנשרש באריך אנפין. ואם
היא היתה בטלה לדוד המלך היתה נשלמת
להכלל באריך. אבל כיון שלא נשלמה לכן לא
היה לה ולד עד יום מותה, ופי' חז"ל שבזמן

פרש"י שמיני למילואים הוא ראש חודש
ניסן שהוקם המשכן בו ביום וכו'.
קרב אל המזבח, שהיה אהרן בוש וירא
לגשת אמר לו משה למה אתה בוש, לכך
נבחרת.

איתא במשנה (אבות ב' ח') אם למדת תורה
הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי
לכך נוצרת, וביאר הרמ"ק מקאמרנא שעיקר
עבודת האדם הוא לזכות לבחי' 'לכך' נוצרת,
בחי' כך עלה במחשבה מנחות (כ"ט ע"ב),
שהוא עבודת מסירות נפש, כדכתיב ואהבת
את ה' בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך.
כי הצדיקים עובדים את השי"ת במסירות
נפש, בבחי' עבודת 'כך', ולכן אמר משה
רבינו למה אתה בוש, 'לכך' נבחרת, היינו
ש'כך' עלתה במחשבתו ית' שאפי' כשאתה
בוש וירא לגשת, אתה צריך למסור נפשך על
עבודתך. וזהו נקודת היחידה שבנפש, אור
הצדיק שנתגלה דייקא ע"י מסירות נפש.

והוא ענין יום השמיני, היינו המדה
השמינית מתתא לעילא היא אור
הבינה שבפנימיותה אור אריך אנפין דרגת
הכתר, סוד היחידה שבכחה האדם מוסר
נפשו להשי"ת. ולכן קרא משה לאהרן ולקנני
ישראל, שהוא אור הצדיק בחי' כתר שמייחד

הסתלקותה ילדה, כי רק עד יום מותה לא היה לה ולד רק ביום מותה ילדה. כי בודאי היתה צדקת גדולה, ובעת פטירת הצדיק הוא עולה במסירות נפש להשי"ת והגם שבחייה לא זכתה לוולד מ"מ ביום מותה זכתה להתאחד בקדושת דוד המלך, כי במקום אריך שם הרדל"א שנתאחדים שם פנימיות חכמה ופנימיות בינה לכן נתאחדים מיכל בת שאול ודוד המלך בשלימות לכן ותשחק ליום האחרון.

ב. תיקון אבדת האתונות ע"י אור הבעש"ט וצדיקי הדורות שעל ידם נתגלה אלקותו ית' גם בבי"ע התחתונים

ועתה נבאר ענין אבדת האתונות לאבי שאול, ואמר לו אביו לשאול המלך לבקש את האתונות, וכתוב שם למי כל חמדת ישראל וכו' וגילה האריז"ל למהרח"ו שעליו נאמר זה הפסוק. ופירש הר"ק מקאמארנא שזה עולה על נשמת אור שבעת הימים ר' ישראל בעש"ט שהוא בחי' כל חמדת ישראל והיה כלול בנשמת מהרח"ו. ועליו כתיב 'הלא לך ולבית אביך', שע"י נשמת מהרח"ו שבו כלול נשמת הבעש"ט, שאפי' שלא סיים מהרח"ו להשלים לגלות את פנימיות הנקודה מ"מ נשלם ע"י נשמת הבעש"ט.

וביאר בעמק המלך ענין אבדת האתונות שבהם היה אחיזת הסמ"א בסודות התורה, כי התגלות סודות התורה צריך שיומשך עד בי"ע, כמו שאמר הבית יוסף בנשואי בת האריז"ל שגילה שם סודות עליונים ונוראים, ואמר הבית יוסף שהוא

מתיירא מאד שלא יסתלק האריז"ל בקיצור ימים, ואכן כך היה. כי היתה איוו אחיזה כשגילה אור אלקות עד בי"ע התחתונים, ושם היתה אחיזה בסוד האתונות. כי האריז"ל הוא סוד נשמת בצלאל, שורש החכמה העליונה שעולה עד פנימיות עתיק. והוא הוצרך להמשיך גילוי אלקות עד בי"ע התחתונים, ונשמת מהרח"ו הוא סוד דוד מלך ישראל חי וקים, והם נשמה אחת, כי האריז"ל הוא סוד אות י' שבדו"ד מלא ומהרח"ו הוא סוד אותיות דוד. הכלל שאלו האתונות שחיפשו אהריהם ג' ימים הם ענין ג' עולמות בי"ע, שלא נמשך לשם גילוי האלקות עד בי"ע התחתונים.

אבל הפסוק אומר, 'אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל', היינו שעוד יבא בודאי אור הבעש"ט הק' ועל ידו יומשך גילוי האלקות עד בי"ע התחתונים. ובזכותו יומשכו סוד ג' הימים של חיפוש האתונות שהוא סוד התגלות אלקות בתוך הבירורים של ג' עולמות בי"ע התחתונים.

ומיכל בת שאול היתה בסוד אות י' דדו"ד, כי על ידה סוד התחברות נשמת שאול ודוד. והבעש"ט הק' שהוא בחי' הצדיק האמת שכלול מתרין משיחין, הוא בעצמו גילה שהוא סוד שם מ"ב שכל בחינתו לעבוד את ה' במסירות נפש, כי הוא עבד את ה' בכל ימיו כמו אחד שמשליך את עצמו מהר גבוה. והשיג זאת הנקודה עד הצמצום הראשון. כי בכל מסירות נפש בא האש מבוצינא דקרדינותא, והעליון ביותר הוא הצמצום הראשון, כי יש כמה וכמה מדרגות במסירות נפש, והבוצינא הכי עליון הוא באות י' הראשון שהוא היחוד העליון, כי

החכמה, כי פנימיות חכמה פנימיות עתיק. ולזה זוכים רק ע"י בחי' דויד מלא, שהוא עבודת מסירות נפש על גאולת ישראל. והוא ע"י מה שזוכים הצדיקים למסירות נפש אמיתי על היחוד העליון.

ג. המסירות נפש לאור היחוד העליון הוא ע"י שמקריבים הנשמות שנפלו למקומות הכי נמוכים

וכדי שיזכה הצדיק למסירות נפש על היחוד האמיתי הוא צריך לרחם על הנשמות גרועות ביותר שאין למטה מהם, כי הנשמות שמונחים בעמקי עמקים במקום שהוא לכא' היפך מגילוי אלקות, בזכות זה שמגלים אלקות בזה המקום ומחזירים בתשובה את הנשמות הכי נפולות, דדייקא שם גנוז הסוד איך לזכות למסירות נפש על היחוד העליון, שהוא דעת למעלה מהדעת, בסוד רישא דלא אייתדע מה אית בהאי רישא, ואי אפשר לגלות ולדבר איך זכו צדיקים לזה.

ונדב ואביהו שהיו גדולים מאד התחילו להשיג זה הסוד של רד"א, אעפ"כ כיון שלא נתבטלו למשה רבינו, נאמר בהם 'בקרבכם לפני ה' וימותו', כי טעו ונכנסו במסירות נפש לעולם הבריאה שהוא נקרא 'לפני ה', כמ"ש הרה"ק ר' שמשון אסטרופולער שאליהו הנביא זכה להשיג הסוד שצריך להכנס דייקא על ידי עולם היצירה בסוד יוצר אור ובורא חושך. שהשי"ת רוצה שיכנסו לא רק ע"י מסירות נפש בסוד הכינה כנדב ואביהו, אלא שרצון השי"ת שירדו לסוד היצירה בחי' ט"ט דמט"ט רון בחי' ח"י יסוד [כנודע שאות מ' בבריאה, טט ביצירה, רון בעשיה] כי ביצירה

הצדיקים מוסרים נפשם על יחוד ה' ולא הסיחו דעת מאור היחוד. שזוהי דרך הבעש"ט שהיתה עבודתו במסירות נפש בסוד נשמת דוד, והיה לו נשמת שאול שהוא יסוד העולה עד חכמה, בחי' מיכל בת שאול בתיקונה ביום מותה, כי בבחינת מסירות נפש על היחוד ואינו מתפעל משום ענין בעולם, כי למי כל חמדת ישראל, הלא לך ולבית אביך, לך הוא בגי' נ' שהוא אור שער הנ'. כשזוכים בני ישראל לזכות לקבלת התורה ולעלות בשער הנ'. וכמו משה רבינו שמחמת הטא העגל זכה לשער הנ' רק בעת פטירתו בסוד מסירות נפש. ואז נתגלה בחי' הלא לך ולמי כל חמדת ישראל, שבזה מתאחדים נשמת מהרח"ו בנשמת האר"ז, ע"י סוד הצמצום הראשון מבוצינא דקרדינותא שהוא עבודת הצדיקים להתעצם על היחוד העליון. ושם מקום אריך ועתיק. כמ"ש האדמו"ר האמצעי (חידוש גדול אפי' שאינו כתוב להדיא בכתבים), שביום מתן תורה מתגלה פנימיות ג"ר דעתיק. ותחילת האור של בוצינא דקרדינותא הוא בי"ד ניסן ערב פסח, בסוד שלח נא בי"ד תשלח, שזה יום הילולא דאברהם אבינו שמצד אחד הוא בחי' חכמה בסוד אלקי אברהם, ומצד שני יש בו כח מסירות נפש, באש הבוצינא העליון, שמוסר נפשו על היחוד העליון, כי אין היחוד העליון מתגלה רק ע"י שיש צדיקים שמוסרים נפשם על זאת.

וזה היה עבודת התכללות שאול ודוד ע"י מיכל בת שאול ביום מותה, היינו ע"י עבודת מסירות נפש על נקודת היחוד שעיי"ז היה לה ולד. והגר"א כתב ששלימות התיקון נשלם ע"י נשמת שלמה המלך שהוא בסוד

הוא נקודת המסירות נפש על היחוד העליון ולא רק סתם מסירות נפש. אלא לכלול אור יסוד דשואל עם דוד.

וענין המסירת נפש על היחוד העליון הוא דבר עמוק ואינו נתגלה סתם לאדם, אפי' שזה כתוב להדיא בספח"ק, מ"מ חס"מ מחשיך אנפי דאורייתא וגורם שלא יבין האדם מהו המסירות נפש על היחוד, ומונע מהאדם שלא יזכה להכנס להעבודה הקדושה הזאת. וגם כשאדם רוצה למסור נפשו על עבודת ה', שזה עיקר המסירות נפש לעבוד את ה' בכל רגע ורגע ולא יהיה לו שום רצון עצמי, אלא רצון לאלקות ולתורה ועבודת הבורא, שבוה מוסר נפשו ורצונו להשי"ת. אעפ"כ צריך שיהיה פנימיות הרצון לאור היחוד.

ד. התגלות פנימיות אור הגאולה על ידי הבעל שם טוב הוא דרך בנין ותלמידיו

והוא ענין יום השמיני שנמל עשרה עמדות שצריך להכלל בביטול של משה רבינו, לטוהר המחשבה ולהכנס בכל עת ורגע באור היחוד כמסירות נפש, וזה בודאי תלוי בלימוד סודות התורה, ולא סודות בלבד אלא רזין דרזין שזה מה שגילה רבינו הבעש"ט בחי' למי כל חמדת ישראל שהוא נכלל בנשמת מהרח"ו כנ"ל, כי הוא זכה להמשיך הגילוי של רזין דרזין ונתגלה ביותר ע"י תלמידיו ובפרטיות על ידי בניו ונכדיו. וכמ"ש חז"ל 'אשר אין חליפות למו חד אמר בן וחד אמר תלמיד' ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי, כי הפנימיות של הצדיק נתגלה ע"י התלמיד, ופנימי פנימיות נתגלה

ע"י הבן והנכדים. וצריך לשתי ההבחנות כאחד בכדי שיתגלה האור ד'למי כל חמדת ישראל' אשר מתגלה שם שער החמישים, בחי' ל"ך ולבית אביך.

ובכל שנה ושנה מתגלה מחדש אור יציאת מצרים ומתן תורה, ובכל שנה ושנה צריכים בני ישראל להשיג מחדש אור התורה"ק בעומק חדש, ולחפש הדביקות בה' ע"י התורה, ולפי מה שמקבל על עצמו למסור נפשו על פשט רמז דרוש סוד שבתורה, אזי השי"ת יהיב חכמתא לחכימין, דהכל תלוי לפי הכלי שהאדם מתעורר בכל יום לקבל בחי' חדשות בתורה בין בפשט בין בשאר חלקי התורה. ולקבל על עצמו הנהגות וקבלות חדשות למסור נפשו על התורה"ק, אפי' אם יכול רק במקצת, בודאי כל משהו דמשהו שמקבל על עצמו להוסיף בתורה"ק הוא בודאי נותן לו כלים לזכות למתן תורה החדש שבזאת השנה. ואף על פי כן צריך גם למסור הנפש בעיקר שהתורה תגלה את אור היחוד העליון, לייחד לבנינו לאהבה וליראה את שמך, הדביקות הפנימי לאור אלקות, שיזכה לאור רזין דרזין שגילה נשמת הבעש"ט שלזה צריך לכסוף ולהשתוקק בכלות הנפש.

וראשית ההתחלה לזה הוא צעקה להשי"ת מעומק הלב, ולהוסיף להתדבק ברזין דרזין להוסיף הדביקות באור היחוד שהוא בחינת א"ק שמשלים תיקון בי"ע ועל ידי זה זוכים לאור המלבוש ושעשועים העליונים והאור שמאיר מסוף העולם ועד סופו, שזה מטהר את פגם החולך על גחון, ועל ידי זה יזכה להדבק בנקודה האמיתית.

ה. כל אחד צריך להאמין במסירות נפש שהשי"ת רוצה ויכול להשפיע לו כל חלקי פרד"ם התורה

ולכן בהימים הק' שמכינים עצמינו לקבלת התורה צריך לבקש ממנו ית' רחמים גדולים, כדכתיב 'וברחמים גדולים אקבצך' כי עיקר הגאולה על ידי התוה"ק. וכל זה בכח האור של קריעת ים סוף שהוא נמצא בכל שבוע מימי הספירה, ובכל שבוע צריך לבקוע ימא דאורייתא בעומק מני עומק, ולמסור נפשו לחפש היחוד העליון בתוה"ק ובעבודת הכורא ית', וההתחלה בפשיטות למסור נפשו על לימוד התורה, על פשט רמז דרוש סוד ורוין דרוין, כי בתוך התורה הקדושה גנוז סוד היחוד העליון, ובפרט בכל שבוע של ימי הספירה, וכן בכל יום ויום שמאיר בו בכלליות ענין ימא דאורייתא. ועד שיזכה לאור שער הנ' בשבועות, ויזכה להתגלות בחינת למי כל חמדת ישראל ויתגלה התיקון לבחי' הולך על גחון, וביטול כל ההסתרות שבעולם שיש מקליפות הטמאות. כי השי"ת ברא הכל לכבודו, כדכתיב 'לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו' שגם העולמות ב"ע יתעלו בכח היחוד העליון.

וזה שאמר ההתם סופר שאפי' רשעים גמורים היו שבים בתשובה אמיתית אם היו יודעים שהם יכולים לשוב, וכן כל אחד ואחד יכול להשיג כל חלקי התורה פרד"ם, אלא שאינו מאמין שביכולתו להשיג זאת. ולכן צריך למסור נפשו על התורה הק'. להאמין באמונה שלימה שאם ימסור נפשו על פשט התורה, ה' יתן לו להשיג פשט התורה, וכן רמז דרוש סוד ורוין דרוין, כי כל

ובכח"ש בעל התניא שיש צדיקים שהם בבחי' לויתן שמדברים מאור היחוד, ויש צדיקים שהם בבחי' שור הבר שמדברים מעבודת ה' במסירות נפש, ומאריך שצריך לשתי ההבחנות. והעיקר הוא השלום והאחדות שיש בין שניהם, שהוא בחי' מיכל בת שאול ביום מותה, דהיינו למסור נפש על היחוד, ולבא לצמצום הראשון ששם נתגלה האות י' שהוא נקודת היחוד, שהבנת זה הדבר הוא עמוק מכל עמוק איך לזכות לכך, אבל עצם זה הדבר שהאדם רוצה לזכות לזה, הוא בחי' 'ה' ילחם לכם ואתם תחרישון' שאי אפשר לזכות רק ע"י ששותק ומבטל עצמו ומבקש ממנו ית' שיתן לו השי"ת השכל האלקי הזה, והוא בחי' רדל"א שהוא רק השראת אלקות על הנברא, דלא אתיידע מה דאית בהאי רישא ואי אפשר ללמד אחד לחבירו, רק השי"ת לבדו נותן לכל אחד מישראל את הנקודה הפנימית הזאת, ע"י שמקשר עצמו היטב לזאת הנקודה וצועק ומבקש למסור נפשו על יחוד ה'. ועיקר המסירות נפש על נקודת היחוד הוא בחי' ואתם תחרישון, ואזי השי"ת בוקע לו ים סוף ימא דאורייתא וזוכה לשכל אלקי איך לחבר יוסף ודוד. ואיך לזכות לנקודת העבודה האמיתית.

וזה שאמר השי"ת ע"י נתן הנביא לדוד המלך, 'הוא יבנה בית לשמי' אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסור ממנו, כי ע"י שמוסר נפשו על עבודת היחוד זוכים לאמיתת הנקודה. שהוא אור הבעש"ט הק' שהוא בחי' למי כל חמדת ישראל, שמסר נפשו על יחוד ה'. הוא יבנה בית לשמי, הוא דייקא.

באליהו הוא אור האמונה, שהאדם מאמין באמונה חזקה שאפי' שאינו ראוי כלל, השי"ת איתו ואצלו. ויהי רצון שיתן לנו השי"ת כוחות להיות מקושר לתלמידי ולבני דוד המלך בכל המדרגות, עד שנזכה להכלל בעצם אור דוי"ד מלך ישראל חי וקים עד סוד שלמה בן דוד, כי כל אחד צריך להכלל בכל בחי' האורות הנ"ל. ותיכף ומיד לאתגר ועינינו תראנה מלכותך בביאת גואל צדק ברחמים.

ו. דעה חכמה לנפשך

דעה חכמה לנפשך, בחי' הנפש היינו עבודת מסירות נפש על היחוד העליון בחי' חכמה. כי מלמעלה למטה ההתחלה הוא על ידי היחוד בעצמו, וזה שאלהו הנביא בא לבשר הגאולה, ולזה צריך האדם להאמין מאד שהשי"ת איתו ואצלו. וזה תחילת התגלות אליהו שמגלה לאדם סוד היחוד, שיודע שהשי"ת לא יעזוב אותו בכח האמונה.

עד בחינת 'למי כל חמדת ישראל' שהוא נשמת הבעל שם טוב הק' שכלול בנשמת מהרח"ו, שנתגלה על ידיהם סוד היחוד בבחינת בן ותלמיד, וכשזוכים להתקשר לנשמת הבעש"ט על ידי בניו ותלמידיו, זוכים לשער הנ' בחי' ל"ך, ולזה צריך הרבה מסירות נפש להכלל בנשמת הבעש"ט, כי הוא סוד רדל"א ולא אתיידע מה אית כהאי רישא שהוא אור מופשט בתכלית, וזוכים לזה רק על ידי מסירות נפש.

והנקודה הראשונה הוא להאמין בכל חלקי התורה פרד"ס, ושיש בכחו לזכות לכל חלקי התורה, ולהאמין בגילויי הבעש"ט

אחד יש בו נשמת משה, ונשמת כל הצדיקים יחידי הדורות, ורצון ה' לתת לנו כל התוה"ק. והכל תלוי בבחי' אליהו שהוא אור האמונה הק', שצריך האדם להאמין שה' רוצה לתת לו כל התורה כולה, וממילא יזכה למסור נפשו. כי נקודת האמונה בחי' הוא סוד אליהו ונשרש למעלה ביחוד העליון.

כי הגאולה הראשונה היתה תלויה בבחי' בינה, בסוד דם פסח ודם מילה, אבל הגאולה האחרונה תלוי בסוד השבת, בחי' חכמה. כמ"ש מהרנ"ת בלקו"ה, כי היו"ט מאיר ע"י לבושים, והשבת הוא ג"ר דעתיק פנימיות רז העליון. ואי אפשר לזכות לאור היחוד רק ע"י מסירות נפש. והגאולה האחרונה הוא סוד חי' העליון שאי אפשר לזכות לזה רק ע"י הגאולה הראשונה, כי כתר מלכות בראשה, הכתר מתחיל ע"י מלכות בחי' אמונה.

לבן צריך אמונה גדולה מאד שהשי"ת רוצה לתת לכל אחד את כל התוה"ק, כי בידו הכל, ובקל יכול לתת לכל אחד כל התוה"ק, ולזה צריך אמונה שלימה כדוד המלך ע"ה, להרים האמונה עד מקום שורש היחוד הראשון, ולדבר דברי אמונה בחינת האמנתי כי אדבר. אפי' שאינו ראוי בעצם לתוה"ק כלל, כי בדוד ובזרעו ובמקושרים בו כתיב 'וחסדי לא אסור ממנו', וכשישוב בתשובה ובאמונה חזקה שהשי"ת יתן לו פשט וכן רמז וכו' עד היחוד העליון.

ובזכות האמונה ישראל נגאלין, אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו יחד במהרה לאורו, יתן ה' שיתנוצץ בנו ניצוצי אליהו הנביא שהוא מגלה האמונה וכל רזי התורה לישראל, והתבחינה הראשונה שיש

וְזֶה יוֹחֵא כְּתֹר לְרֹאשֶׁךְ, דבזה יתגלה סוד המלכות הגנוזה ברדל"א בפנימיות ג"ר דעתיק בקבלת התורה, ובזה יתקיים וירד ה' על הר סיני שהוא השראת העליון על התחתון.

נִצְוָר מצות קדשך שמור שבת קדשך, לדעת שעיקר הגאולה האחרונה היא בסוד שבת שזה עיקר המצוה, כי הגאולה הראשונה בסוד הבינה בזריות ובמהירות, אבל גאולה האחרונה לא בחפזון תצא, כי הוא התגלות חכמה ועתיק.

יִתֵּן לנו ה' כחות חדשים, בסוד מוריד הטל, מלא דבדולחא שהוא גבורה דעתיק שהוא הכח למסור נפשו, אור החזור לעלות עד רדל"א שכל כח גבורה דעתיק הוא לגלות אור החכמה דאריך שהוא עבודת המסירות נפש בכח היחוד העליון שיש ברדל"א, ולכן הוא מגלה סוד החכמה פנימיות עתיק.

יִרְחֹם ה' ויתן סיעתא דשמיא לכל בני ישראל, בחי' שלח נא ביד תשלח, שהיה הילולא דאברהם בערב פסח, ובני ישראל אכלו כיצים בסוד י"ב צירופי הוי"ה, שבני ישראל צריכים להוליד בסוד העיבור את י"ב צירופי הוי"ה, לגלות שלימות התורה שבכתב ותורה שבע"פ, הכל תלוי באברהם אבינו בחי' כך חותמין. והילולא דאברהם בי"ד ניסן, בחי' בי"ד תשלח, כי י"ד ר"ת יוסף דוד, שעל ידו הם מתחברים, ובאש אתה עתיד לבנותה, ע"י אש היחוד והמסירות נפש יתגלה אורו של משיח, שזה עיקר שמחת ה' שבני ישראל יתעסקו בענייני האמונה והגאולה, ובני ישראל יכספו לאור היחוד

שיש בהם רזין דרזין, ע"י בניו ותלמידיו, בחי' חליפות בן ותלמיד, שע"ז יכולים לזכות לשער החמישים דקדושה. וע"י שמתקשרים לאור הבעש"ט ע"י לימוד ספרי בניו ותלמידיו ע"ז זוכים להכלל בעצמות האור ששם שורש השגת האור דרדל"א ויכולים לטהר כל הבריאה ע"י פנימיות א"ק שיכול לטהר עולמות בי"ע, ע"י עולם המלכוש שהוא א"ק בכלליות, ובזה יאיר האור שמאיר מסוף העולם ועד סופו ועד יטהר אחיות ההולך על גחון, אדרבה זה יהיה הכלי לגלות עצם גילוי אלקות.

וְזֶה יְדֵעָ חֲכֻמָּה לְנַפְשֶׁךְ, שהוא עבודת המסירות נפש שנגלה על ידי היחוד, כי אורו של שאול המלך שהוא אור היחוד הוא בעצמו מגלה ענין המסירות נפש בחינת ל"ך שער הנ'. ויש נשמות שמתחילים ממטה למעלה שמוסרים נפשם על היחוד, ויש נשמות שמתחילים מלמעלה למטה היינו שאור היחוד נותן להם כחות למסור נפשם לעבודתו ית'.

יִרְחֹם ה' באלו הימים הקדושים שנזכה להתקשר בקדושת אליהו, להאמין בכל חלקי פרד"ס התורה ולמסור נפשו על כל חלקי התורה והיחוד העליון שזה מתגלה ע"י נשמת הבעש"ט, עד שנזכה שיתעברו בנו ניצוצי הצדיקי האמת, בסוד הבא לטהר אותו מסייעין אותו נשמות הצדיקים להעלותו עד הדעת העליון, ולבקוע ימא דאורייתא, והעיקר בפשיטות להשיג כל חלקי התורה פשט רמז דרוש סוד, וכל אחד יכלל לפי שורש נשמתו בתוה"ק, כי כתר תורה מונח הפקר, וכל מי שרוצה לזכות לכ"ל שער הנ' יכול לזכות.

העליון, ועין בעין יראו בשוב ה' את ציון, בביאת גואל צדק ברחמים במהרה בימינו
ותיכף ומיד לאלתר ועינינו תראנה מלכותך
אמן.

שיחות הר"ן קצ"א

והכתוב אומר (דברים ל"ג ג'): 'אף חובב עמים/ אף הוא בחי' כתר, בחי' אריך שנקרא א"ם בערכין, ואנו צריכים לדעת שיחודו ית' גבוה וגדול כ"כ שתופס את כל המציאות, ובעצם אין רע וטוב בשורש כל השרשים, ישנו רק הבורא כל עולמים, דכל מציאות טוב ורע מתחיל רק אחר הצמצום שיש מציאות של פירוד ובחי' מקום, המים העליונים השרשיים, המקור הרוחני של מימי האור העליון, בחי' רוח אלקים מרחפת על פני המים, אלו המים הן התגלות אא"ם, שם הכל טוב ואין שום רע, וזה בחי' 'אף חובב עמים' מה שברא ה' שיש מציאות של טוב ורע הוא רק אחר הצמצום.

ולעתידי מתגלה סוד אז ימלא שחוק פיננו, בחי' יצחק ע"ש הצחוק, כי הצדיקים חוזרים לדביקות העליון בסוד הצחוק שנתגלה שאין שום מציאות רק הוא ית', אתה הוא קודם שנברא העולם ולאחר שנברא העולם, והכל אא"ם.

וזה הצחוק שיתגלה לעתיד, אע"פ שהוא בעצם דביקות עצום נורא ונפלא, מ"מ אין אנו חוזרים ממש לאא"ם שהיה קודם הבריאה בתכלית, שהרי הקב"ה ברא את העולם בשביל שיהיה קישוט עבודות בני ישראל, הגם שלעתידי אנו חוזרים למה שהיה כמ"ש האריז"ל להדיא, מ"מ כמו דאי' בסוד תקיעה שברים תרועה, שמצד אחד תוקעים

פעם אחת נכנס לבית וענה ואמר: מה לעשות כשעומד לפני האדם הר גדול של אש ומעבר השני של החר מנח אוצר טוב ויקר ונחמד מאד מאד אבל אי אפשר לבוא אל האוצר כי אם כשעוברין דרך החר של האש וההכרח לבוא לאותו האוצר הנחמד והיקר וכו' אחר איזה ימים שוב דבר מזה ושחק ואמר: כבר נודע לי הדבר הזה מה לעשות לזה:

הנה בודאי יש בדברי רביה"ק רזין דרזין ויכולים להבין בזה אלפי יסודות, ואנו נדבר בבחינה אחת הנוגעת לענין ימים הנוראים, שאומרים בהם המלך הקדוש המלך המשפט, וכל הזמן מדברים ממידת המלכות. ורבינו האריז"ל כותב בסידור ש'המלך' זהו סוד לאה. והוא ענין עמוק מאד ולואי שנבין בזה נקודה אחת. כי לפני שברא השי"ת את העולם היה הכל רק אור אין סוף, והוא ית' ברא את כל העולמות, והאור אין סוף הוא טוב אין סופי, והגם שאחר הבריאה אנו חוזרים למצב שהכל אא"ם כמו קודם הבריאה, וא"כ מה הועילה הבריאה, אלא שהוא לצורך הקישוט שיש בו תוספת דביקות בהשי"ת, אפי' שהאא"ם הוא שלימות הדביקות, אעפ"כ יש דביקות בהתגלות יתרה שנעשה ע"י עבודת בני ישראל, ויש בזה תוספת אור וחיות יותר ממה שהיה לפני הצמצום.

כנכון, כי בתחילה היתה מדרגתה אור א"ם פשוט בתכלית האחדות שכולל כל ההפכיים, ולאחר שבא יעקב אבינו ותיקן את הסוד הזה, ע"י תיקון תורה לשמה בסוד לאה, ונתקנה בסוד ההשפעה שחייבים לעבודת ה', כי זוהי מדרגת לאה כשנתקנת בקדושה, היינו בדרך של השפעה ועבודה לשמה. אע"פ שזה תיקון עצום ונורא, מ"מ זה לא היה בשלימות.

כ"י צריך להבין שהעבודה אינה התכלית, דעיקר התכלית הוא היחוד, והעבודה היא הקישוט איך להגיע אל היחוד, וכיון שהיתה לאה בשרשה הראשון בעצם בבחי' האחדות הפשוט ללא הקישוט של העבודה לשמה, ממילא נשתלשל ממנה בסוד הצמצום בחי' ליל' ולכן כשהיא נתקנה לא היתה בסוד הקישוט אלא בבחי' השפעה, היינו כביכול שלאח הכינה שלכתחילה דרך התיקון הוא דרך העבודה וממילא נעשית העבודה מגושמת, היינו קישוט בלי התכלית. כי באמת צריך שיהיה בחי' יחוד עם עבודה, לדעת שכל תכלית עבודתנו הוא למען היחוד והדביקות בדרך הנכון, אבל כשלאה נשרשת ממקום האחדות הפשוט בלי הקישוט, ממילא כשיעקב תיקן אותה נתגלה לו באמת סוד העבודה וההשפעה, אבל באופן שהעיקר זה העבודות הקשות מצד עצמן ולא למען תכלית היחוד והדביקות. שאין יודע שהתכלית הוא להתאחד עם השי"ת, רק כאילו שהעבודה בעצמה היא התכלית.

וּמִזֶּה נשתלשל מעות להרבה אנשים איך להסתכל על ענין עבודת ה'. כי אי' במסילת ישרים שהתכלית הוא רק להתענג

שברים היינו בחי' הכלים השבורים שממנו תולדות כל הרע וההסתרות שיש בעולם, מ"מ כשאנו שבים בתשובה, עיקר התשובה הוא לדעת שאין שום מציאות מבלעדו ית"ש, ואנו מטהרים את עצמינו מהחטא לדעת שהכל אלקות, אבל לא נשארים רק בזה, כי צריך לשוב בתשובה שלימה היינו לעשות קישוט של קדושה שמתגבר מעכשיו להיות טוב לגלות את ה' בדרך הטוב והנכון בדרך הקדושה. אבל מצד שני המהרה האמיתית מתחילה כשאדם חושב באא"ם שקודם הבריאה, שיודע ומאמין שהכל זה אלקות ממש, אפי' הדברים ההפכיים הכל לבן ומימי האור העליון, ואח"כ מוסיף תוספת קישוט שמקבל על עצמו להתנהג בדרך התורה שזהו רצון ה' שיגלה אלקותו ית"ש בדרך התורה והמצוה. שרצונו הפשוט בחר בדרך הזאת.

ורבינו האריז"ל אמר שכשאדם הראשון התחתן הביאו לו בתחילה את הוה הראשונה שנקראת לאה ונעשה מזה קליפת לילי' והס'מ בעצמו, כי אור של השי"ת כולל הכל, הוא אור פשוט, וכיון שכולל הכל ממילא יש קדושה ויש טומאה, ויצאה רחל מצד הקדושה, ויצאה לאה בתחילה באופן שיש טוב ורע לאחר הצמצום. (ולפי רוב המקובלים מדובר כאן לפני החטא ואח"כ סחטה ענבים, ובא נחש וכו' ואכהמ"ל).

כשבא יעקב אבינו תיקן את העולם ואת אדם הראשון, ותיקן שתי נשים בקדושה רחל ולאה, ולאה יצאה מחלקו של עשיו לחלקו של יעקב ע"י גודל בכיותיה ובכח הצדיק יעקב, והגם שבמדרגה הזאת כיון שנתקנה לאה באופן שאי אפשר לתקן אותה

באופן כזה שהתכלית שלנו תהיה להגיע לקדושה, לכן אנו נכנסים תחילה לשבר עצמנו בבחי' בינה ואש, בבחי' שברים, לשבר עצמינו ולשוב בתשובה, אבל מיד אח"כ יש עוד תקיעה. לבא לקדושה אחר המהרה.

וזה שאנו שבים בתשובה בתחילה ע"י וידוי וחוזרים לדעת שהכל לכל מימי אא"ס, ולא רוצים להשאיר בהשגה זאת בלבד, אלא לשם להגיע לבחי' הקדושה וקישוט היחוד, שמעכשיו יבחר בדרך הנכון והדביקות ולהכלל בסוד היחוד.

ובאמת, כשתיקן יעקב את לאה, היינו שכשאדם מתחיל להכנס לתשובה הוא נכנס לריבוי אש. כי אחר שנתקנה לאה היא בסוד אש, לכן כשאדם בוחר לשוב בתשובה, האש של התשובה גורם לו ריבוי אור, שזהו כח האש. וגם כשנתקנה לאה עדיין לא נתקנה באחדות וענין הקישוט, רק מסוד האש הוא רוצה לחזור להשי"ת ולא יכול לסבול את הפירוד, ובאמת רוצה לעשות נחת רוח לה', והאש הזאת גורם שהוא שוכח שהכל זה השי"ת, ו'הוא' רוצה לשוב בתשובה, להיות מושלם.

למשל כשבא יום כיפור, ישנה מצות התשובה ואי' ברש"ש שיש ענין לקבל עליו קבלות, עד היום למד כך וכך שעות, ומדיום מקבל על עצמו שיוסיף עוד שעה, יש אדם שחושב שזוהי תכלית עבודת יום הכיפורים לעשות עשר קבלות, ובוה מסתיים הכל. נכון שהוא התחיל כראוי, כי זה בעצם מה שאש הבינה דורשת את זאת הקבלה שיקבל על עצמו באמת להשתנות, שירגיש שאינו מסכים עם מצבו, שזהו תנאי

על ה' ורבינו האריז"ל כותב שהתכלית הוא הדביקות בה', ויש אנשים שע"י העבודות שלהם אינן זוכרים שהתכלית הוא הדביקות והיחוד, והם רוצים לעבוד את ה', אך אין יודעים שהשי"ת רוצה שנתאחד איתו דרך העבודה. וחושבים שהשי"ת רוצה את העבודה מצד עצמה ולא ההתאחדות איתו. ומוזה נשתלשל בבחי' בינה ולאה, שאע"פ שנתקנה היא עדיין בדינים קשים ולא נתאחדה ברחל בשלימות.

כי בשורש השרשים היא השורש הראשון, בחי' אא"ס ממש, בסוד יצחק קץ חיה יחידה. אבל התכלית הוא בעצם האור הזה יחד עם הקישוט אל היחוד. וכיון שלאחר הצמצום נתגלתה לאה בלי הקישוט, הגם שיעקב אבינו תיקן אותה מ"מ אי אפשר להשלימה בשלימות.

ולמעשה ישנן בחי' רחל ולאה כלפי עבודתנו לשוב בתשובה, כי יש בחי' האש שבתשובה הוא ההר של אש שרבינו מספר עליו, כי בר"ה ויוה"כ הוא בחי' שמאלו תחת לראשו, ובסוכות נכנס לעבודת ימינו תחבנני שם נתגלה סוד קישוט היחוד בשלימות, הוא בחי' חכמה, בחי' קדושה. אבל לפני כן יש בחי' בינה, בחי' מהרה המקוה שבא לפני הקדושה. ומהו ענין המהרה איך זה מטהר את הטמא ע"י שנכנס למים. אלא שהמים האלה נשרשים מבחינות בינה ולאה, שבחי' בינה נכנסת לפני ולפנים ועומדת על מימי אור העליון ומתגלה המהרה הזאת שאין שום דבר רק השי"ת לבדו, בסוד מימי האור העליון. וזה בעצמו הוא תחילת התיקון להכנס לתוך האש של הבינה שיש בתשובה. כי אנו צריכים להכנס

הקדוש שזה בחי' לאה. ומתקנים אותה לבא להדביקות ושלמות הקישוט.

וזה שאמר רבינו ז"ל שצריך לדעת שיש הר גדול של אש, והעיקר לבא לאוצר הנחמד שהוא הדביקות לאור א"ם, וזהו העיקר, התכלית הוא לא האש, הוא רק מעבר להגיע לאיזה מקום, דכל התכלית הוא לא רק לחשוב מהעוונות ולקבל על עצמו קבלות להיות שלם, הגם שמוכרח להכנס דרך הבינה והאש והקבלות, אבל זה רק דרך מעבר להגיע לשורשה הראשון שהיא בסוד מלך ממש, היינו אא"ם קודם הצמצום, הוא האוצר הנחמד של מימי אא"ם בכונה לבא לקדושה להוסיף תוספת קישוט דקדושה.

לבן אומרים המלך הקדוש שהוא בחי' לאה בסוד מלך, אבל מוסיפים הקדוש שתכלית הכונה יהיה לבא מטהרה לקדושה, מהיגיעות והעבודות לדביקות והתכללות בו ית'. שאז הכל מתהפך לפנים בפנים, ה' יזכנו לתשובה שלימה ודביקות אמיתי למקוה העליון. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

התשובה לקבל שמעכשיו יהיה טוב. אבל הבעיה היא שעכשיו חושב שהתכלית זה האש בעצמו, עד עכשיו לא הייתי שלם ומעכשיו אחיה שלם ואני אעשה עבודות כאלה להיות מושלם, וזה בחי' ישות שמשלים את הנברא. ואף כי נכון שמוכרח לקבל על עצמו קבלות אבל זוהי רק דרך שעל ידה יבא האדם מהאש של הבינה והלאה למעלה למעלה עד המהרה האמיתית של מימי אא"ם, שזהו עיקר יוה"כ להתדבק עד הא"ם השרשי הוא האחדות הפשוט, עם כונה של קדושה שמעכשיו רוצה להתקדש ולבא לדביקות.

ולכן אומרים המלך הקדוש, וגם כשאומרים 'על חטא' מעוררים את עוצם החטא ומתעוררים באש התשובה ע"י קבלות, אבל התכלית הוא שלא להשאר לעמוד במקום האש, שאז ישרף ח"ו ולא יגיע למקום המהרה האמיתית, שזהו האוצר האמיתי של יום כיפור שיבא ע"י האש עד לתכלית מימי האור העליון. ממילא אנו אומרים המלך

